

Beszámoló az ATHENS program által szervezett kurzusról

Alacsony energiafelhasználású házak: a tervezés alapjai
2008. november 15-22., Milano és Lecco, Olaszország
Fogadóintézmény: Politecnico di Milano

A kurzuson való részvétel oly annyira fontosnak tűnt számomra, hogy már akkor megvettem fapados repülőjegyemet, amikor még nem is lehettem biztos a részvételbe, de szerencsére nem kellett csalódnom. Ez a momentum annyiból említésre méltó, hogy ekkor még pontos információim sem voltak a pontos programból, helyszínről, így utazásomat a hivatalos teendőim előtt és után is kiegészítettem pár nappal. A milánói találkozóhelyre tehát 2 napos bergamói aklimatizálódás után érkeztem felfrissítve ezáltal az olasz tudásomat, ami nem kis zavart okozott számomra a csapattal való megismerkedéskor, lévén, hogy a kurzus nyelve az angol volt. Aprópó csapat... Jargallal, a szintén műegyetemista lánnyal már az itthoni eligazításon volt szerencsém találkozni és már az utazás előtt is tartottuk a kapcsolatot, így tehát a sok idegen arc között kint is egyből egymásra találtunk. Idővel belejöttem az angol beszédbe és persze összebarátkoztunk a többi 22 fiatallal is, akik legalább 8 különböző hon lányai, fiai voltak. Leginkább a 4 fős cseh különítménnyel találtuk meg a közös hangot.

És akkor következzen pár szó a programról. Már szombat délután felejthetetlen milánói városnézésben volt részünk, lelkes és ízig-vérig olasz turistavezető professzorunknak, Matteo Rutának köszönhetően. Ezt a napot a város modern látványosságainak szenteltük, ellátogattunk az 'Il 24 ore del sole' gazdasági újság új székházához, melyet Renzo Piano tervezett, valamint a Fiera di Milanohoz (piac), ami egy másik nagy olasz építész nevét, Massimiliano Fuksast dicséri. A városnézés, vagy inkább az utazás fáradalmi után a European Dimension Program keretében igazi terülj-terülj asztalkám várt minket a város megszámlálhatatlanul sok bájának egyikében, ahol megismerhettünk egy igazi milánói szokást, nevezetesen a 'happy hour' intézményét. Vasárnap főképp a régi városrészek nevezetességei között andalogtunk (Dóm, Victor Emmanuelle Galleria, Pallazzo Reale, Palazzo Sforzesco, Piazza della Fontana, 'Sacra Cuore' Egyetem, régi piac tere stb stb) és Matteo igazi lokálpatriótaként a helyi szokásokat és eseményeket, valamint a történelem furcsaságait is beleszötte mondandójába.

Hétfőn délelőtt átvonatoztunk a közeli Leccoba, ami a Manzoni regényeken kívül arról is híres kellene, hogy legyen, hogy itt van a Politecnico építészkarja☺ Miután teljesen elámultunk az úri fogadtatástól (2 személyes szobák, a gyönyörű tóra és hegyekre néző ablakokkal, valamint svéd asztalos reggelivel) kezdetét vette a várva várt kurzus. Ez utóbbit komolyan is gondolom, ugyanis a nemcsak nemzetiségében, de tanulmányaikban (a többségben lévő építészek és építőmérnökök mellett biológus, matematikus, gépész és vegyész is volt, csaka példa kedvéért) mellett is igencsak színes csapat minden tagja lelkesnek tűnt és több-kevesebb előtanulmánnyal érkezett a térsztaevők kedves földjére. Ezért történhetett, hogy a vezető tanár, Gabriele Masera energikus és stílusos, igazán megnyerő köszöntője és bevezetője után az első két előadás némiképp csalódást okozott – azt hiszem mondhatom többes számban- nekünk. A fiatal olasz tanárok komoly nehézségekkel küzdöttek az angol beszéd terén, de ami még lehangolóbb volt, hogy ők maguk is lehangoltak voltak. Azért persze nem dőlünk a kardunkba, és a következő napokban változatos színvonalú (köztük voltak jók is!) előadásokon hallhattunk a passzívház koncepció alapjain, a szabványokon és a környezetvédelmi aspektuson túl a hőszigetelésről, téli és nyári ventillációról, valamint számtalan megalósult, követendő példáról. Szerdán 3 épülfélben lévő könnyűszerkezetes, acél vázas (ott ez a divat, eltérően például hazánktól) épülethez ellátogattunk, csütörtök délután pedig egy gyakorlati óra keretében megtanultuk a CASAnova szofvter használatát, aminek segítségével házak energiafelhasználását lehet vizsgálni a tervezés korai stádiumában is. Ez hasznosnak bizonyult.

Pénteken pedig a számonkérés napja volt, amikor is hármas csoportokba osztottuk fel magunkat és azt a feladatot kaptuk, hogy végzős építészhallgatók munkáihoz adjunk

előremutató tervezési tanácsokat, illetve kritizáljuk azokat, adjunk javaslatokat. Ez a nap és végső soron kicsit a kurzus is csalódás volt számomra - mert hiába vagyok végzős környezetmérnök hallgató, aki a passzívházak magyarországi elterjedésének lehetőségéről írom a szakdolgozatomat és ennél fogva a kurzus előadásain már nem sok új ismerettel találkoztam-, úgy érzem, hogy nem lévén tervezői gyakorlatom, nem tudtam igazán értékes javaslatokkal élni. Még kiköszörülhetem az önbecslésem esett csorbát, ugyanis január 15-ig 10 oldalas beszámolót kell küldenünk a Professzoroknak. Mindenesetre ez az élmény annyiból tanulságos, hogy - még ha terveimnek megfelelően - sikerül is majd a passzívházak elterjedésén munkálkodnom a diplomázás után, akkor is nagy-nagy alázattal kell az építész szakma felé fordulnom. Másfelől meg jó lett volna, ha az egyébként nagyon szimpatikus Masera professzor olyan feladatot talál ki, amiben a kb 40 %-ot kitevő nem építész hallgató is jobban ki tudja venni a részét. Ami viszont mindenképp pozitív fejlemény, hogy Masera tanár úr közbenjárásával, - egy passzívházak promóciójáért felelő állás betöltésének reményében - felvettem a kapcsolatot az olasz minősítő intézettel, a CasaClimával...igaz, még nem válaszoltak..

A kurzus részleges kudarca ellenére is nagy-nagy élmény volt Olaszország újabb részeit felfedezni, új emberekkel találkozni és nem utolsó sorban – amolyan bónuszként-sikeresen célba érkezni életem első maratonján, Milánóban.

Vértesy Mónika

2008. december 15,